

GENÇ HUKUKÇULAR HUKUK OKUMALARI GRUBU

GELENEKSEL 5. İFTAR PROGRAMI KONUŞMASI

Nurdan Çiçek, Ankara

2 Haziran 2018

Esselamualeykum, afiyet olsun. Cümleten hayırlı ramazanlar.

Değerli Genç Hukukçular, Değerli Misafirler;

Benim için bu konuşmanın asıl konusunu kendi hikâyem oluşturuyor. Yani, saygın isimlendirme-
siyle SALI'ya dâhil oluş ve devam ediş hikâyem

Herkesin böyle bir hikâyesi var. Herkesin hikâyesi, bir başkasına ulanan ve kendi içinde biricik olan
hikâyeler bunlar. Genç Hukukçulara da devam etmemizin, buraya geliş hikâyeleriyle birebir bağlan-
tılı olduğunu düşündüğüm hikâyeler.

Benim hikâyemde, hukuk fakültesine başlamadan Mazlumder'de çalışan bir hukukçunun, Av. Elif
Hanım'ın Salı'dan bahsetmesiyle başladı.

Elif Hanımın, Salı'nın çok kıymetli bir grup olduğundan, oraya sadece çok iyi okuması olan ve iyi
okumalar yapabilecek esaslı hukukçuların dâhil olabileceğinden bahsetmesinden sonra, söz konusu
grubun "Müslüman hukukçu bilinci" oluşturmak gibi bir amacı olduğunu da ifade etmişti.

Bu anlatıyı daha o günden içimde tutmuştum. Zira hukuk fakültesine yerleştiğimde de, okuduğum
alandaki sadece fakültede aldıklarımın yetmeyeceğini ve hatta fakültede anlatılanların eksik ve bizlere
yabancı olduğunu düşünmekteydim.

Bu ve benzeri nedenlerle hukukçu kimliğiyle kendimi bütünleştiremiyor olmam bu gruba girmek
isteğimi arttırmıştı. Zira Müslüman hukukçu bilinci oluşturmak gibi büyük bir iddia taşıyordu bu
grup, öyle denilmişti. Bu iddia kendimi bulduğum alana yabancı hissederken, ait olduğum coğ-
rafyadan bir çağrı gibi gelmişti. Okulu bırakmamak için adeta bir tutamak oluvermişti.

Başladığımda da gördüğüm ve daha önce söylenildiği gibi yoğun okumaları olan bir gruptu. Çünkü
Müslüman, özgüveni yüksek hukukçular olmak, yetiştirmek idealini taşıyordu.

Okumaların yoğunluğu, girilen her derste kendinizde fark ettiğiniz birçok eksik ve her derste bir
sonraki dersi daha iyi anlamak için not edilen okunacaklar listesi sebebiyleydi.

Bu yoğun okumalarla ile iş bitmiyor, her daim "Neden Buradayız" sorusuyla başlayan muhakeme
ve muhasebe sürecinin içinde buluyorduk kendimizi. Sorudaki biz sığasını tanımaktan, yani en ba-
şından başlanılmıştı izahata "BİZ" kimiz? Sorusuyla.

Bu soruya “geçmiş, günümüz ve gelecek bağlantısını kurarak, kendi zamanına en güzel şekilde hitap etmeyi ve kendi zamanının ihtiyaç duyduğu dili ve bilgiyi bütüncül bir bakış açısıyla harmanlayan hukukçular” olduğumuz şeklinde cevap veriliyordu.

Hukuk mesleği daha önce hiç karşılaşmadığım bir tanımlamayla, “tarihi gerçeklikten gelecek tasavvuruna, süreç işçiliği” olarak tanımlanıyordu. Hasılı bize çok okumak, çok düşünmek, çok sormak ve aktif olmak düşüyordu.

Üzerine düşündüğümde de şunu fark ediyordum: tüm bu bilgi akışı içerisinde, benim için Genç Hukukçular hukuk okumalarını diğer okuma gruplarından farklı kılan asıl şey, gruba katılır katılmaz bizi saran üretkenlik hali, bizi edilgen olmaktan etken olmaya yönelten “bildin, artık mesulsün” bilincinin bizi kavraması idi.

Böylesi bir bilinç inşası da sadece okuyarak ilerleyecek bir süreç değildi. Önümüzde bu bilincin, bu süreci bizim için kolay kılacak yaşayan örnekleri olduğu için, şanslıydık.

Takıldığımızda, yorulduğumuzda, fiiliyattaki azmine bakıp toparlanacağımız, aklımız karıştığında aynı düşünmüyor olsak da hiç çekinmeden yanına gidip saatlerce tartışabileceğimiz büyüklerimiz vardı.

“Kendine özgü tarzı ve çizgisiyle devlet ve iktidar alanlarının dışında yer alarak, her şartta eleştirel/analitik kalmayı başarabilen”, iman/amel bütünlüğünün vücut bulduğu insanlardı onlar.

Bu kişilerin ilki, benim için ne zaman “yoruldum galiba” desem, yorulmak kelimesini lügatimden çıkaran, genç hukukçuların kurucusu, yaşatıcısı, Muharrem Balcı hocamız idi.

Zira grubun hocası, abisi aynı zamanda da daima en genç hukukçu olma azmini elinde bulunduran kişiydi. Örnek entelektüel kişiliğinin yanında, en deli saçmasından en akıllı söylemlerimize kadar bizi sabırla ve güler yüzlü bir ciddiyetle dinleyeniydi de...

Süreç içerisinde sevinçte de darlıkta da ilk aradığımız kişilerden biri oluveriyordu. Üstelik bu samimiyeti, öğrencileri arasında hiçbir ayırda gitmeden, birimizi diğerimize tercih etmeyen bir üslupla sunuyordu Muharrem Hoca.

Bir diğer yaşayan örnek şahsiyet de, Muharrem Hoca'nın vesilesiyle tanışma fırsatı bulduğum rahmetli Akif Emre idi. Vefatından sonra rahmetli ile ilgili çok güzel şeyler ifade edildi. Muharrem hoca da hepsini arşivledi. (Allah onlardan razı olsun)

Benim için genç hukukçularda inşa edilen bilincin ve yazın, sanat ve edebiyat hayatında iman amel bütünlüğünün en güzel örneği idi Akif Emre.

Endülüs'le ilgili bir çalışma yaparken, Muharrem Hoca her daim işin ehline yönlendiren tavrıyla, hemen Akif Emre'nin telefonunu, mail adresini vermişti. Bu vesileyle, yazılarını heyecanla okuduğum, okurken de hep aynı zihniyet yapısına mensup olduğumuzu düşündüğüm rahmetli Akif Emre'den, çalışmalarımız için yüreklendirici ve yol gösterici cümleler ve hayır dua almak nasip olmuştu.

Bu noktada rahmetli Akif Emre'nin zikri ile konuşmama son vermemin münasip olacağını düşünüyorum: "Çürüme de umut da hep olacak".

Biz genç hukukçular olarak bu ikilemin umut tarafında olma idealini taşıyoruz. "Seni öldürmeye gelen sende dirilsin diyen bir özgüvenin, diriltici soluğuyla birbirimizin gönüllerini ferahlatan ve yeşerten" tarafında olmak ümidiyle inşallah.

Hepinize sevgi ve saygılarımı sunuyorum.